

[Evald Christensen.]

til og ret til lønforhøjelse. Det er rigtigt, at det er store penge, det her drejer sig om, og derfor vil min gruppe også gerne være med til at finde en udvej i den retning, finansministeriet ønsker, og inden for det beløb, der er tale om.

Vi vil gerne vise en udvej, så at det kunne blive billigere for det offentlige, ikke derved, at lønnen ikke skulle svare til pristallet, men derved, at tjenestemændenes antal blev mindre. Og her har vi særlig tænkt på at få varedirektoratets personale til hurtigst muligt at dale i antal og på at få hele den institution fjernet, lukket. Derved ville der blive mange mennesker fri til virkelig produktion, og derved ville der blive et stort beløb, 15—20 mill. kr., til rådighed som hjælp til en rimelig løn til de tilbageblevne tjenestemænd. Vi tænker også her på toldvæsenets udgifter, hvoraf der kunne spares et lignende beløb til stor gavn for vort land og vort folk. Og når vi på denne måde ikke blot kunne frigøre mennesker i stort tal, som kunne gå ind i produktivt arbejde, men også kunne spare store beløb for statskassen, burde vi jo ikke betænke os længe, men burde skride til handling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal traditionen tro takke de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget. Jeg erkender, at det er lykkedes flere af de ærede ordførere at give udtryk for denne tilslutning med en ganske usædvanlig beherskelse, men tilbage bliver i hvert fald, såvidt jeg har forstået, at samtlige ordførere med undtagelse af det ærede medlem hr. Alfred Jensen i realiteten har ment, at der her var et grundlag, som måtte accepteres. Sådan har jeg forstået det, muligvis har jeg opfattet det lidt for groft, men jeg er tilbøjelig til at tro, at opfattelsen alligevel kan have noget på sig.

Jeg skal ikke knytte nogen kommentar til det ærede medlem hr. Holger Eriksens tale, der i et og alt var en tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. Hauch har for sit vedkommende på samme måde som visse af de andre ærede ordførere gjort den betragtning gældende, at jeg i virkeligheden på et tidligere tidspunkt burde have talt med partierne om forslaget, eller i hvert fald om grundlaget for det forslag, der nu er forelagt rigsdagen; det vil sige, at jeg i virkeligheden burde have indkaldt til en forhåndsforhandling, før jeg tog forhandlingen med tjenestemændene, og burde have sikret mig politisk

tilslutning til et eller andet nærmere fastlagt fra de forskellige partiers side. Mon jeg ikke har ret til at sige efter den form, ordførertalerne har fået her i dag, at både jeg og de ærede ordførere så ville være kommet i en noget vanskelig stilling. De forbehold, der ville være blevet taget fra forskellig side, vilde have bevirket, at man var endt i dette naturlige, at man fra partiernes side havde sagt: denne forhandling må finansministeren føre på regeringens vegne, og resultatet af den må han og regeringen tage ansvaret for ved lovforslagets forelæggelse for rigsdagen.

Jeg tror de ærede ordførere vil give mig ret i, at den fremgangsmåde, som er anvendt, er den eneste anvendelige i en situation som den, der her er tale om, og jeg skal ikke lægge skjul på over for tinget, at jeg i forvejen i kraft af regeringens stilling som mindretalsregering meget har overvejet og også har drøftet med mine venner i regeringen, om vi burde tage en bredere forhandling om dette på forhånd. Jeg finder, at rigtigheden af den fremgangsmåde, der er valgt, er bekræftet ved ordførertalerne i dag, og at den iøvrigt må være rigtig, fordi regeringen i tilfælde som dette må tage sit ansvar og forelægge det forslag, den finder forsvarligt.

Endelig vil jeg gerne gøre den bemærkning til de ærede ordførere — først og fremmest til det ærede medlem hr. Hauch, som indledningsvis gjorde den betragtning gældende, at jeg først burde have talt med partierne om forslaget —, at i henhold til tjenestemandslovens § 22 kan jeg ikke komme til rigsdagen med forslag, som ikke på forhånd er forelagt de pågældende interesserede etatsorganisationer eller centralorganisationer; dermed være naturligvis ikke sagt, at jeg ikke kan tage en forhåndsdrøftelse med den ene eller den anden gruppe i rigsdagen. En lignende betragtning kom stærkt til udtryk i det ærede medlem hr. Karl Olsens tale, hvor det ærede medlem hævdede, at med den form, tjenestemandsforshandlingerne har fået, stilles rigsdagen uden for muligheden af at øve indflydelse. Konsekvensen af denne tankegang må være, at forhandlingerne ikke skal føres med tjenestemandsgangorganisationerne, men direkte her i rigsdagen. Det ærede medlem hr. Karl Olsen har på samme måde som jeg og som andre ærede medlemmer i dette høje ting stemt for den tjenestemandsløvs, der udtrykkelig forudsætter forhandling med tjenestemandsgangorganisationerne som indledning til forslags forelæggelse her i rigsdagen.

Jeg gør disse bemærkninger for at gøre